

InfoMigjorn

Butlletí digital
sobre llengua
catalana

Núm. 1.285

Divendres, 17 de juny del 2016

SUMARI

- 1 Jaume Ortolà i Font ► Expandint els límits dels verificadors lingüístics
- 2 Josep Lacreu ► La variació lingüística
- 3 La Plataforma per la Llengua considera que el català al País Valencià manté prou base social per a normalitzar-ne l'ús
- 4 Mercè Espuny i Pujol ► Llengua Nacional en fa 25!
- 5 Enllaços

InfoMigjorn és un butlletí que distribueix missatges informatius relacionats amb la llengua catalana. Es publica els dimarts i els divendres. Elaborat i distribuït per la Xarxa de Mots. Edició d'aquest número: Ramon Torrents
Subscripcions: <http://migjorn.cat/alta.php>. Adreça de contacte: infomigjorn@migjorn.cat.   @InfoMigjorn

1 Expandint els límits dels verificadors lingüístics

Jaume Ortola i Font

jaumeortola@gmail.com

http://www.migjorn.cat/bd/jortola_verificadors.pdf

Popularment en diem «corrector ortogràfic», encara que potser és més precís dir-ne «verificador», com proposa el Termcat, que el defineix com el «programa informàtic que identifica errors ortogràfics, tipogràfics i d'altres, hi proposa alternatives i permet de substituir-los». És preferible «verificador» perquè el programa no corregeix els errors, sinó que només alerta de la seva presència. La correcció es deixa en mans de l'usuari.

Amb el reviscolament de la comunicació escrita que ens ha portat internet, aquests programes han esdevingut omnipresents. Primer els teníem en el processador de texts, però ara són a tot arreu: en el correu electrònic, en la missatgeria electrònica, en el navegador, en el xat..., i en tota classe de dispositius: en l'ordinador personal, en la tauleta, en el mòbil. És natural, doncs, que les aplicacions d'ajuda lingüística també s'hagin desenvolupat en sintonia amb aquesta expansió. Són cada vegada més usuals, per exemple, els sistemes d'autocompleció o autocorrecció, especialment en els mòbils i les tauletes.

La llengua catalana ha lluitat sempre per estar present en les noves tecnologies d'una manera adequada. L'any 1989 ja disposàvem del programa «ADHOC. Verificador ortogràfic de català» —es deia exactament així—, i entitats com Softcatalà, nascuda l'any 1998, han treballat intensament perquè el català tingués un suport adequat en els àmbits de la informàtica i internet, especialment en matèria de diccionaris i correctors.

Els verificadors ortogràfics fan una funció relativament senzilla. El programa disposa d'una llista de paraules i comprova si cada paraula que escrivim és o no en la llista. Si no hi és, proposa una alternativa cercant paraules pròximes a la paraula que pot estar mal escrita (perquè li falta un accent, té una lletra canviada, etc.). Si el verificador ortogràfic és una mica més complet, pot dir-nos més coses, per exemple sobre apostrofació o pronoms febles: pot advertir-nos que **l'hidròlisi* no està ben escrit, però *l'última* sí; que *compra'n* és correcte, però **comprà'n* no. En canvi, no troba error en **la última* o en **se'n vas*. Aquest estat de la qüestió és el que trobem en el verificador ortogràfic de LibreOffice o de Microsoft Word, que en català no ofereix correcció gramatical com fa en altres llengües.

Aquestes limitacions haurien de ser conegudes, almenys intuïtivament, per qualsevol usuari amb uns coneixements mínims de llengua. Així i tot, per a deixar-ho més clar, algunes persones han intentat sistematitzar-les i explicar-les. Neus Nogué ho feia en l'article «[Avantatges i limitacions dels verificadors ortogràfics](#)». Des d'una altra perspectiva, Pep Bofarull proporciona [parells de paraules](#) que es poden confondre i poden provocar errors que un verificador convencional no detecta.

Doncs bé, aquest panorama ha començat a canviar recentment amb l'aparició d'eines de revisió lingüística molt més completes i sofisticades que els tradicionals verificadors ortogràfics. En el cas del català, un d'aquests programes és LanguageTool.¹ Es tracta d'un projecte de programari lliure, internacional i multilingüe, amb una comunitat d'usuaris i col·laboradors molt activa i compromesa, cosa que li dóna molta solvència tecnològica i li garanteix la continuïtat en el futur. LanguageTool funciona en més d'[una vintena de llengües](#). El grau de servei en les diferents llengües és certament molt desigual, però podem estar satisfets que el [català](#) sigui una de les llengües amb més desenvolupament. A part de la tradicional revisió ortogràfica, en català funcionen més de 2.500 regles que ajuden a fer una revisió lingüística que, si bé no és exhaustiva, va molt més enllà del que es podia fer fins ara.

És complicat donar una visió global de totes aquestes regles. Hi ha regles per a errors ortogràfics, barbarismes habituals, errors gramaticals de tota mena, errors tipogràfics, confusions típiques de picatge, errors semàntics segons el context, variants dialectals i diferents preferències estilístiques. La casuística de tot el que pot fer bé —o malament— un verificador lingüístic és tan inabastable com la llengua mateixa. Fer-ne una avaluació objectiva té moltes més complicacions de les que podria semblar a primera vista. Per a fer una prova i que tingui un cert aire d'objectivitat (que no sigui un examen en què l'alumne sap les preguntes abans de començar), he agafat com a guia l'article esmentat més amunt de Neus Nogué. Així podrem fer-nos una idea, encara que molt parcial, dels aspectes en què hem avançat i de les llacunes que no estan cobertes.

En la secció A de l'article, es parla de tots els errors que ja detecten els verificadors convencionals. LanguageTool (LT) fa tot això, evidentment, però a més dóna suggeriments en errors de lèxic habituals (apartat A.d).

---

¹ N'hi ha d'altres: el programari de propietat Maxigramar; el Corrector de la Universitat Pompeu Fabra, de codi lliure però introbable (projecte abandonat); i el SALT de la Generalitat Valenciana, programari de propietat que ofería algunes funcions avançades de revisió (ara amb el desenvolupament aturat). Hi ha un mercat d'usuaris que requereixen aquests serveis, però no tots els models de desenvolupament i comercialització funcionen bé en la nostra situació sociolingüística i demogràfica.

És un gran aconteixement! [LT suggereix **esdeveniment**]

Haig d'anar a la peluqueria. [**perruqueria, barberia**]

Adreceu-vos a la guixeta de la dreta. [**taquilla, armariet**]

B.a) Errors de picatge que donen com a resultat paraules existents.

Això és pera la Júlia. [**per a**]

Les ametlles escullen al setembre. [**Error no detectat**]

No es pot descartar un altre atempta en el futur. [LT detecta que hi ha dos verbs mal connectats: pot... atempta]

B.b) Errors d'ortografia relacionats amb els accents diacrítics i casos similars.

Aquesta prova dona bons resultats. [**dóna**]

Això ja no és fa. [**es**]

No sap que vol. [**què**]

No ho facis, sinó vols. [**si no**]

No serè gaire exigent. [**seré**]

Van anar a París enlloc de Roma. [**Error no detectat**. LT interpreta «enlloc de Roma=en cap lloc de Roma», però sí que detecta molts dels errors referents a «enlloc/en lloc».]

B.c) Absència d'apòstrof.

Aprofita la oferta! [**l'oferta**]

No és la estructura més adequada. [**l'estructura**]

No és la única opció. [**l'única**]

B.d) Errors de concordança de gènere.

Aquesta resposta no és correcte. [LT detecta possible falta de concordança]

Haurem de pensar en un altre opció. [LT suggereix **altra**]

B.e) Qualsevol fenomen sintàctic.

Va entrevistar a tres jugadors. [**Error no detectat**. Però sí que es detecten problemes d'aquest estil en alguns verbs: afectar, atraure, perjudicar...]

A això no se'n va referir. [**Error no detectat**]

És perjudicial pel medi ambient. [**per al**]

L'arribada dels jugadors van provocar crits d'eufòria. [**Error no detectat**. Però sí que es detecta error en frases menys ambigües com ara: «L'arribada de l'equip

van provocar eufòria».

Estic d'acord en que cal actuar. [en el fet que, que...]

És el primer autor en adonar-se'n. [a]

B.f) Altres fenòmens relacionats amb la combinació de diverses paraules.

Tal i com et vaig dir ahir... [tal com]

Pel que fa el segon cas... [pel que fa al]

Aquest anàlisi no és factible. [aquesta anàlisi]

B.g) Altres fenòmens relacionats amb les semblances entre paraules.

No s'hi sembla gens. [Error no detectat. Però en el pròxim «examen» LT ja ho farà bé.]

C) Paraules ben utilitzades que el verificador ortogràfic no té en el diccionari.

C.a) Composts i derivats ben formats.

És un llibre interessantíssim. [acceptat per LT]

De seguida van arribar cinc unitats antiavalots.

Un grup autodefinit com a radical.

Vivim en un món hiperconnectat.

Tenir-lo activat ens estalvia errors de picatge.

C.b) Neologismes o tecnicismes més o menys recents.

Treballarem en un entorn wiki.

C.c) Paraules que el diccionari normatiu ha acceptat fa poc.

Tinc bastanta gana. [LT dona un avís: *bastanta* és acceptat pel DIEC, però no pel DNV, i té la marca de *popular* en alguns diccionaris.]

Busca-ho en el blog Retrucs.

C.d) Variants morfològiques normatives de diferents variants de la llengua.

Va saludar la meua mare

No crec que sigu cert.

[LT accepta —requereix, de fet— aquestes formes quan es tria la variant adequada. El mateix passa amb l'accentuació (café o cafè).]

Amb aquest tast, esperem haver donat una idea de l'estat dels verificadors lingüístics en català. Visiteu les webs softcatala.org/corrector i languagetool.org

per a conèixer les diferents maneres en què es pot usar el corrector LanguageTool. Cada vegada hi ha més possibilitats: corrector en la web, corrector per a LibreOffice, per a MS Word, per a Chrome, per a Android... També l'utilitzem per a fer correccions massives en la Viquipèdia o per a fer controls de qualitat en produccions editorials de gran volum.

LanguageTool està sempre en procés de millora continuat. L'objectiu és detectar el màxim nombre possible d'errors i minimitzar el nombre de falses alarmes (que podrien fer-lo massa molest). Creem regles noves i les refinem, afegim paraules al diccionari i hi introduïm correccions... Si voleu contribuir-hi amb les vostres observacions i les vostres idees, podeu fer-ho mitjançant el contacte en la pàgina softcatala.org/corrector.

Els verificadors lingüístics no fan miracles, com diu Neus Nogué en el seu article. Els més avançats fan molt més, però tampoc no són perfectes. A més a més, cal estar sempre amatents davant l'excés de confiança en què podem caure usant unes eines cada vegada més eficaces. En qualsevol cas, no hi ha dubte que aquestes eines són molt útils i que ajuden a millorar els texts de cada vegada més persones. Per això val la pena que les coneguem i les difonguem.

2 La variació lingüística

Josep Lacreu

Blog Pren la paraula, 10/06/2016

<http://www.levante-emv.com/blogs/pren-la-paraula/la-variacio-linguistica.html>

La llengua —qualsevol llengua— està sotmesa a un procés de mutació constant. Els parlants aprenen un codi que van transformant amb l'ús. Cada vegada que parlen introduïxen lleus modificacions en la pronunciació, en la manera de construir els missatges; creen noves paraules i deixen d'utilitzar-ne unes altres. Tot són xicotets canvis, a vegades imperceptibles, que van alterant a poc a poc la fisonomia d'un idioma. El resultat ineluctable d'este procés és que qualsevol llengua presenta una considerable variació interna. De fet, si analitzem l'evolució del valencià al llarg del temps, podem observar que antigament es deien certes paraules, com per exemple *dejús*, *flum* o *fembra*, que han deixat de dir-se actualment. Estes formes antigues reben el nom de *arcaïsmes*. Sense abandonar la perspectiva temporal, en l'altre extrem de l'eix tenim els *neologismes*,

que són vocables de creació recent, com per exemple *robot*, *blíster* o *bioxip*. Tot este conjunt de variants associades als canvis que experimenta la llengua al llarg del temps s'anomenen *variants diacròniques*.

L'espai també és un altre factor que actua generant diversificació lingüística. Els grups humans interactuen per contacte i s'influïxen mútuament en la manera de parlar, de manera que, fins i tot compartint les mateixes paraules, en cada lloc es diuen d'una manera peculiar. El mot *posar*, per exemple, general en tot el domini lingüístic, en la major part del territori valencià es pronuncia [pozár], amb s sonora, excepte en les comarques centrals, on s'ensordix la s [posár]; en la franja occidental de Catalunya i Mallorca s'emudix la r final [pozá], i en la zona costanera de Catalunya, així com a Menorca i Eivissa, es tanca la vocal o en posició àtona a u [puzá]. La variació espacial no es limita, evidentment, al nivell fonètic. N'hi ha també de caràcter morfològic, especialment en la flexió verbal. Així, continuant amb el verb *posar* com a referència paradigmàtica, la primera persona del present d'indicatiu d'Orpesa cap avall es diu *pose* i cap amunt *poso*, i a les Illes Balears *pos*, que era com es deia antigament a tot arreu. La variació lingüística és encara molt més evident en el camp lèxic. Per posar també un exemple que permeta explicitar estes diferències, ens podem centrar en la planta herbàcia denominada *Zeamays* en la nomenclatura científica, i que popularment en algunes comarques es coneix com a *dacsa* i en altres com a *panís*; en altres territoris del domini lingüístic s'anomena *blat de moro* (o *de l'Índia*), *moresc* o *milloc*. Tots estos exemples no són més que una mostra simbòlica de variació espacial. Els parlants, en definitiva, compartixen determinats trets lingüístics que els identifiquen com a grup davant dels altres. L'aglutinació de trets espacials conformen els dialectes. Totes les llengües tenen variació dialectal. El deix característic dels parlants de cada lloc o l'ús de paraules distintives específiques ens permeten distingir, per exemple, si una persona és andalusa o argentina, anglesa o americana, portuguesa o brasilera... Este tipus de variació es coneix lingüísticament com a *variants diatòpiques*.

I, finalment, tenim també les anomenades *variants diafàsiques*. Són aquelles variacions lingüístiques associades al context en què es produïx una comunicació. És evident que no parlem igual amb els amics en un ambient distés que amb el dependent d'una botiga que no coneixem de res, i menys encara amb un policia que ens ha fet l'alto en la carretera. Es tracta d'una variació menys definida, molt més subtil. Però, per poc que ens parem a pensar-ho, qualsevol persona és conscient que una frase com «le, tio, no te'n passes, que hui no estic pa' romanços», potser la podríem dir en certs contextos, però no la diríem mai en uns altres.

Tot açò que hem explicat segurament és evident per a qualsevol persona, independentment del seu bagatge lingüístic. Però, tot i això, en valencià, probablement per la inseguretat lingüística que tenim en l'ús de la pròpia llengua, sovint confonem els diversos tipus de variants. I, quan ens posem a parlar, i sobretot a escriure, amb la pretensió de fer-ho en un cert nivell de formalitat, se'ns entremesclen els plans lingüístics i tendim a usar a tort i a dret arcaïsmes i geosinònims des de la creença que són formes més apropiades per al registre formal. A vegades fa la impressió que l'únic criteri que apliquen certes persones a l'hora de triar les paraules per a confegir un discurs formal és el diferencial. Com més diferents siguen del valencià col·loquial, millor! Si no es pareixen al castellà, fantàstic! És una actitud d'autoafirmació des de l'exaltació de la diferència, que ben sovint dóna lloc a una mescla caòtica de formes d'ací i d'allà, variants actuals i arcaïques, col·loquialismes i cultismes. El resultat d'este desordre lingüístic és un discurs confusionari i estrambòtic. Deixarem els exemples concrets per a futurs comentaris.

3 La Plataforma per la Llengua considera que el català al País Valencià manté prou base social per a normalitzar-ne l'ús

VilaWeb, 08/05/2016

<http://www.vilaweb.cat/noticies/plataforma-per-la-llengua-remarca-que-el-catala-mante-base-social-suficient/>

Segons la [Plataforma per la Llengua](#) el català conserva prou base social al País Valencià per a avançar cap a la normalització lingüística. Així mateix, indica que n'ha augmentat l'ús 'malgrat les polítiques contràries a l'ús legal i la promoció' dels darrers governs autonòmics. Ho va dir ahir el delegat de la Plataforma per la Llengua al País Valencià, Manuel Carceller, que presentà públicament a València les dades d'un informe sobre la llengua (InformeCAT). Aquesta base social –va afegir– 'explica els canvis polítics i el nou País Valencià que va naixent'. Les dades indiquen que un 88,8% de la població (4,4 milions) entén el català i que un 51,18% el parla (unes 2,5 milions). Així mateix, es constata que la llengua avança allà on l'estat espanyol no intervé o hi té una intervenció menor, com en el cas de la iniciativa privada, les noves tecnologies o internet. En canvi, té dificultats on és més regulat, com en l'àmbit de la justícia.

La plataforma va exposar algunes dades que proven aquesta mancança: per exemple, que 1.155 graduats en dret faran les proves d'accés a l'advocacia a Barcelona i València, però no podran fer-les en català; o bé que cap text del BOE publicat en català no té validesa jurídica.

Entre les dades negatives, l'informeCAT remarca que els deu principals fabricants de vehicles menystenen el català a les pàgines web i, en canvi, hi inclouen llengües molt menys parlades. Així mateix, s'hi explica que l'estat espanyol no ha rectificat en cap dels sis advertiments que ha rebut sobre l'ensenyament a les Illes Balears i el País Valencià des del Consell d'Europa en relació amb la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries.

Des del punt de vista institucional, la Plataforma per la Llengua albira esperances, per exemple, per l'augment del 97% del pressupost de normalització lingüística al nou govern valencià, que ha passat de 6,7 milions a 13,2. Això contrasta en l'àmbit municipal: l'ex-batllessa de València Rita Barberá només va contractar un traductor per a una població de 880.000 habitants.

En l'àmbit d'internet i les noves tecnologies és on la vitalitat de la llengua és més present. La plataforma ha posat d'exemple que el nou diccionari oficial, que defensa la unitat de llengua, ha tingut més de 716.000 descàrregues d'ençà que es va activar, l'any 2014. Així mateix, sis dels sistemes operatius més emprats als ordinadors i mòbils ja són en català i sis webs de les deu més importants del món tenen versió en la nostra llengua.

Pel que fa a l'ensenyament, segons l'informe el català s'ha reforçat. L'Institut Ramon Llull indica que 161 universitats de tot el món imparteixen docència de català, amb més de 6.000 alumnes.

Reobertura de RTVV i reciprocitat

L'informe explica que el govern podria reobrir els espais comunicatius públics en català, els únics mitjans que eren íntegrament en català al País Valencià, amb un pressupost anual de 142 milions d'euros, un fet que valora com un 'gran pas endavant'.

Amb aquesta voluntat de posar en comú l'espai comunicatiu en llengua catalana, la Plataforma per la Llengua promou la campanya 'El català, sense fronteres' amb l'objectiu d'exigir a les institucions europees i als estats espanyol, francès, andorrà i italià que facin possible una reciprocitat total dels mitjans audiovisuals en llengua catalana a tots els territoris del domini lingüístic.

La campanya també insta la Comissió Europea a intervenir per fer aplicar als estats concernits la directiva 2010/13/UE, que garanteix que no hi ha fronteres audiovisuals entre estats membres de la UE. Així mateix, es denuncia davant el Comissionat de Drets Humans del Consell d'Europa l'incompliment de la Carta Europea de les Llengües Regionals o Minoritàries (CELRoM) per part dels estats. Aquesta carta especifica clarament el compromís de 'garantir la llibertat de recepció directa de les emissions de ràdio i de televisió dels països veïns en una llengua usada en una forma idèntica o pròxima d'una llengua regional o minoritària, i a no oposar-se a la retransmissió d'emissions de ràdio i de televisió dels països veïns en aquesta llengua'.

La campanya se centralitza en un portal web (estimoelcatala.cat) on els interessats poden signar el manifest 'Prou fronteres en les emissions en català!' i dinamitzar-ne la difusió a través de les xarxes socials amb l'etiqueta #Català-SenseFronteres.

4 Llengua Nacional en fa 25!

Mercè Espuny i Pujol

[@MercedeEspuny](https://twitter.com/MerceEspuny)

Ja han passat molts anys de la Norma, de la «bústia» i el «segell», que va fer canviar els mals hàbits de la gent, que deia «busson» i «sello», entre altres formes infiltrades del castellà.

I en 1986 Ferran Toutain i Xavier Pericay van publicar *Verinosa llengua*, un llibre que portaria cua i que va fer que sorgissin dues «faccions»: els partidaris del «català light» i els del mal anomenat «català heavy».

En aquest context, uns enamorats de la llengua que havien heretat dels pares, dels avis, dels clàssics, van decidir que calia actuar, i d'això ara en fa vint-i-cinc anys.

En efecte, el 14 de juny de 1991 un grup de persones van fundar l'Associació Llengua Nacional. De qui parlem? Doncs de Maria Lluïsa Pazos, que en fou presidenta, de Josep Ferrer i Ferrer, de Jordi Solé i Camardons, i de Jordi M. Colomer, que en foren vice-presidents; d'Àngels Grau, que en fou secretari, d'Antoni Adell el tresorer, amb un parell de membres d'honor: Avel·lí Artís i Gener i Alfred Badia i Gabarró.

Van fundar l'associació amb la intenció de divulgar una consciència lingüística no alienada i crear un moviment de denúncia, de resistència i de recuperació de l'ús social de la llengua. D'entrada van començar a publicar un butlletí que els servia de suport a l'acció que emprenien. Van fer una munió d'actes de presentació i diverses actuacions públiques (que poc o molt consignaven en el butlletí). Aquest butlletí, anomenat *Llengua Nacional*, tenia un format A5, amb una portada de cartró blanca. Potser n'heu vist algun i tot!

Més endavant, en 1998, la direcció va passar a mans de Ramon Sangles i Molas, que va prendre de referents lingüístics dos puntals: Albert Jané i Josep Ruaix. A partir d'aleshores el moviment es plasmà quasi exclusivament en forma de revista, que va passar a tenir una periodicitat trimestral i des de llavors que cada març, juny, setembre i desembre surt a la llum pública.

Llengua Nacional duu a terme una coratjosa tasca de militància lingüística, comptant amb la disposició i aportació voluntària d'un nombrós grup de persones, mogudes, per damunt de tot, per l'interès de fer anar bé la nostra llengua i el nostre país: són els seus socis i subscriptors, que voregen la xifra d'un miler.

I després de gairebé dinou anys al capdavant, Ramon Sangles va decidir jubilar-se i passar el relleu a Mercè Espuny, que des del gener d'enguany ha acceptat la presidència amb molta il·lusió. Es proposa de fer una bona pàgina web, on tothom qui vulgui pugui accedir als articles que al llarg d'aquests vint-i-cinc anys s'han anat publicant.

Us imagineu quina quantitat d'informació contenen 48 pàgines de llengua? Doncs això multiplicat per 95, que és el nombre de revistes publicades fins ara.

En la revista hi ha apartats més amens, com la sociolingüística, i d'altres de més tècnics, com els d'ortografia, sintaxi o lèxic. Sempre procurem acabar-la amb una entrevista i la ressenya d'obres de llengua o d'obres que tenen una llengua rica i interessant. Tot plegat la fa atractiva als ulls dels entesos. A més, l'encapçala l'editorial, que sempre sol ser molt valorat.

Cal dir que en tot aquest temps hem tingut col·laboradors de renom (professors universitaris, membres d'institucions, estudiosos reconeguts...). Per esmentar-ne alguns direm els noms d'Albert Jané, Josep Ruaix, Carles Riera, Jaume Salvanyà, Bernat Joan, Joan Bibiloni, Andreu Salom, Eugeni S. Reig, Anna Porquet, Roser Latorre, Marcel Fité, Carles Domingo, Jaume Vallcorba, Josep Espunyes... i un darrer nom que ningú no es pensaria mai que ha col·laborat amb nosaltres: Carme Forcadell. I n'hi ha encara molts més...!

Doncs bé, els subscriptors i socis ens motiven a continuar treballant per la llengua, a idear accions per ajuntar esforços, a fer activitats en què participin... En aquest sentit, ja hem començat: de moment hem demanat una actualització de les dades i podrem parlar amb ells via Twitter (@LlenguaNacional) o Facebook (Revista Llengua Nacional). Ens calen socis joves, perquè a ells també els interessa la llengua! Amb la contribució econòmica dels socis i subscriptors podem publicar la revista i fer altres activitats. De fet, són absolutament necessaris per a la pervivència de Llengua Nacional.

A part de la revista en paper, tenim intenció de fer-ne una edició digital. Quan tinguem el web —que preveiem que serà passat l'estiu— ja podrem penjar la revista digital, i tot serà molt més modern i àgil.

També volem instituir el Premi Llengua Nacional, en reconeixement d'algun personatge que s'hagi significat molt o d'alguna entitat, però això encara està per decidir. Fins ara teníem el Premi Ramon Aramon i Serra, però en endavant sembla més oportú que dugui el mateix nom de la nostra associació i revista.

Ah, pel setembre de l'any vinent arribarem, si tot va bé, a la revista número 100 i tenim intenció de celebrar-ho dignament. Caldrà organitzar un acte en el qual s'aplegui molta gent i que tingui ressò mediàtic.

Res, que vint-i-cinc anys donen per a molt, prou que ho sabem. I avui és un dia feliç per a un conjunt de lingüistes i enamorats de la llengua que vetllem —almenys aquesta és la nostra intenció— per la bona salut del català.

5 Enllaços

- ▶ Gabriel Bibiloni, "[Les lleis lingüístiques com a eines de transformació social](#)" (àudio mp3)
- ▶ [Enllaços – Portal A. M. Alcover](#) (DCVB Alcover-Moll)
- ▶ Josep Daniel Climent, "[Enric Valor i el setmanari *El Tio Cuc* \(1932-1934\)](#)" (blog *Des de la Mediterrània*, 17/05/2016)
- ▶ Anna Tort, "[Erasmus busca amor a Barcelona en català](#)" (*Núvol*, 09/06/2016)
- ▶ Jaume Farguell i Sitges, "[Llengua i sobirania](#)" (*Regió7*, 18/05/2016)